

Діденко Г. М., канд. екон. наук Тесленко Т. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ В ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ УКРАЇНИ

Проблемні аспекти аналізу нормативно-правового регулювання діяльності підприємств готельно-ресторанного бізнесу й туризму висвітлені у працях відомих вітчизняних вчених, зокрема Н. Бакерника, М. Бойко, Л. Гопкало, А. Колесніченка, М. Мальської, систематизовано Л. Гончар, А Біляком [1]. Так науковці виділяють такі складові означеної системи класифікації нормативно-правового забезпечення щодо діяльності підприємств готельно-ресторанного і туристичного бізнесу (рис. 1), а саме [1-3].

Рис. 1. Складові системи класифікації нормативно-правового забезпечення

Джерело: сформовано авторами на основі [1-3]

Варто звернути увагу на те, що історія формування нормативів щодо правового забезпечення готельно-ресторанного бізнесу безпосередньо пов'язана

із становленням туристичного бізнесу й свій поштовх отримала з прийняттям 24 статті Загальної Декларації прав людини, яка була прийнята на генеральній Асамблеї ООН 1948 року. Манільською декларацією по світовому туризму 1980 року та Гаазькою деклараціями про туризм 1989 року також набули свого подальшого розвитку положення стосовно умов проведення вільного часу подорожуючих, що безпосередньо пов'язані із вимогами щодо забезпечення відповідного рівня розвитку інфраструктури туризму, інклюзії, безпеки та захисту відвідувачів.

Фахівці вважають, що станом на теперішній час доцільно осучаснити систему класифікації нормативно-правового забезпечення щодо роботи закладів готельно-ресторанного і туристичного бізнесу, які отримали свій розвиток у працях зазначених авторів [1], національними стандартами України, гармонізованими до міжнародних, що наведено на рис. 2 та здійснювати оновлення цього процесу в обраному напрямі з метою подальшої євроінтеграції. За визначенням Національного органу стандартизації ДП «УкрНДНЦ» гармонізовані стандарти в Україні – це «національні стандарти (ДСТУ), які приведені у відповідність до міжнародних (ISO) та/або європейських (EN) стандартів». Іншими словами, це стандарт, який враховує вимоги ЄС або міжнародних організацій і офіційно впроваджується в Україні; також означає стандарт, який було ухвалено європейським органом з питань стандартизації, висвітлених у додатку I до Директиви Європейського Парламенту і Ради 98/34/ЕС від 22.06.1998 р. [3].

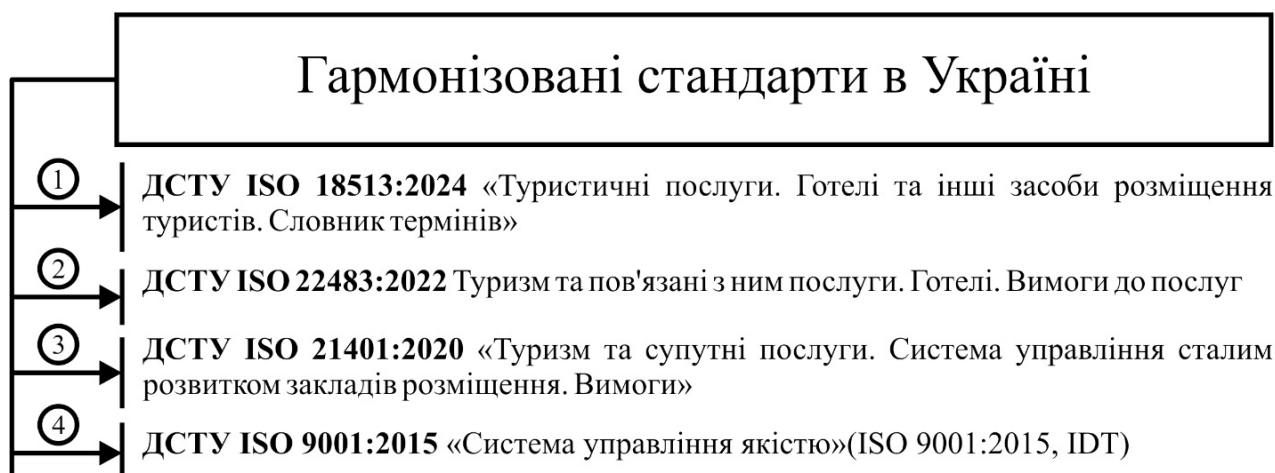

Рис. 2. Національні стандарти України в сфері готельно-ресторанного бізнесу, гармонізовані до міжнародних

Джерело: сформовано авторами на основі [2]

Беззаперечно, що зміст наведених стандартів підлягає ретельному опрацюванню та є складовою компетенції фахівця в галузі готельно-ресторанного бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Гончар Л. О., Беляк А. О. Нормативно-правове регулювання діяльності підприємств готельно-ресторанного і туристичного бізнесу. *Економіка та суспільство*. Вип. № 26. 2021. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-26-3>.
2. Санітарні правила для підприємств громадського харчування, включаючи кондитерські цехи і підприємства, що виробляють м'яке морозиво (СанПін 42-123-5777-91) від 19.03.1991. URL: <https://bit.ly/3euUWRV>.
3. Гармонізований стандарт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/en-de/42712>.

Д-р екон. наук Жиленко К. М., Бойко О. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ НАУКОВИХ ШКІЛ
США ТА ЄВРОПИ**

Глобальна трансформація індустрії гостинності сьогодні диктує нові правила, проте в їхній основі незмінно лежать фундаментальні концепції, розроблені провідними науковими школами світу. Саме європейська та американська інтелектуальні традиції сформували ті стратегічні вектори, за якими працюють сучасні готелі та ресторани, пропонуючи різні, проте надзвичайно влучні погляди на природу сервісу. Ці ідеї стали справжнім теоретичним фундаментом, що дозволяє досягнути логіку ринку та динамічну поведінку сучасного споживача через призму класичних і новітніх підходів.

Європейська школа, представлена працями таких дослідників, як Walter Hunziker та Kurt Krapf, розглядає туризм як чітко організовану економічну систему [1; 2]. У межах цього підходу туристична діяльність нагадує роботу бездоганного годинникового механізму, де кожен окремий елемент має чітко визначене місце та специфічну функцію. Практичні прояви такого системного мислення помітно простежуються у німецьких та австрійських курортних центрах, де транспортні схеми, інфраструктура та логістичні потоки організовані максимально плавно і передбачувано. Австрійський теоретик Josef Roth надавав